

Contes valencians

El cau

La boira blava

El mon de Jimmi

Per Manel Martin's

El Cau

Menjat el bolli't!- va exclamar la mare de Daniela. Les òrdens de la mare no van trobar resultat doncs no hi havia força humana que aconseguira que la xiqueta menjara verdures. Des de molt xicote-ta s'havia anat aficionant a menjar hamburgueses i salsitxes de Frankfurt. El que en un moment va resultar ser complaent per a la seua mare, cada dia que passava es convertia mes i mes en un suplici; la xiqueta no menjava fruites ni verdures i el resultat s'anava reflectint en el seu cos se'n greixava.

Aqueixa nit els seus pares van decidir deixar-la sense sopar i guardar-li el bolli't per a l'endemà, devien imposar-se, amb el ferm propòsit que la xi-queta menjara de tot o per contra seria impossible que no es convertira en una jove obesa. Tenien el convenciment que no li ocorreria res per no sopar, doncs el seu cos emmagatzemava suficients reser-ves per a passar la nit.

Aqueixa nit Daniela no va sopar i es va anar al llit sense menjar gens, no volia plorar però tampoc

menjar aquelles verdures que solament en veure-les ja li llevaven l'apetit. En el seu interior pensava que a l'endemà la seua mare la perdonaria i tornaria a menjar carn.

Amb aquests pensaments es va sumir en un somni profund. Fins que de sobte es va obrir la finestra i va escoltar una veu que la cridava. Es va alçar del llit i es va acostar a la finestra, anava a tan-car-la quan va escoltar que algú li chistava des de baix.

- Chisssss. Chisssss! Daniela estic ací no criesj.

La xiqueta va mirar al carrer i va veure un petit conill en el sòl.

- Com és que parles?

- Solament parlem en privat, som animals com tu.

- I per que em despertes?

- No ho faria si no fóra necessari, solament el tu pots ajudar-me doncs altres xiquets no entenen el llenguatge dels animals; solament tu tens aqueixa

virtut. No vols ajudar-me?

- Si, si m'agradaria però si els meus pares desperten!

- No es despertaran i tu podràs tornar en poc temps.

- En aqueix cas com puc ajudar-te?

- Acompanyant-me i salvant a la meua mare.

- Però jo no sóc metge.

- El vell talpó diu que tu pots i ell mai s'equivoca.

- No puc baixar per la finestra i si isc per la porta, els meus pares...

- Espera!

El conill va moure la seua mà capdavantera cridant a algú, al moment un grup de conills van eixir d'una cantonada transportant amb ells una escala, que van col·locar sota la finestra. Daniela es va posar les sabates i va baixar per l'escala. El conill li va dir que ho seguira i tots junts van creuar els carrers deserts fins a arribar al parc, un gran ficus en el qual no havia reparat Daniela es va mostrar davant ells.

- Segueix-me - va dir el conill i es va dirigir al Gran arbre. La xiqueta el va seguir i llavors va reparar en la gran obertura que presentava; allí es van introduir tots els conills.

- Anem segueix-me no tingues por.

Daniela va seguir al conill i es va introduir en l'arbre. Semblava un túnel i es veia a prop una llum molt clara com si fora de dia. Seguint al conill va aconseguir ràpidament la llum; en eixir de l'arbre semblava de dia, la vegetació i les flors creixien per-tot arreu les papallones bevien d'elles, els ocells cantaven amb força i gust. La xiqueta va preguntar.

- Com és que ací és de dia?

- Ací sempre és de dia.

- I ara on anem?

- Anem a la meua casa allí està la meua mare i els meus germans.

- Pots dir-me, que li ocorre a la teua mare?

- El senyor talpó diu que és conseqüència de la Gran Fidia?

- Qui és la Gran Fidia?

- És la que s'engoleix tot el que troba, ens té atemorits en fi ja la veuràs és lletja i terrible.

Daniela va pensar que solament era una xiqueta i que no sabia com solucionar el problema, es preguntava impotent com anava a solucionar els problemes dels altres, si en realitat no sabia com solucionar els seus, però va callar i va seguir al conill. Prompte van arribar a un clar exempt d'arbres, on la brossa era curta com la gespa. El conill es va acostar a un monticle de pedres sota una gran llosa que sobreeixia. A la seua esquerra hi havia un gran arbre i sota la gran llosa estava l'entrada a la casa del conill. Algú es va interposar en el seu camí; era "el gran talpó" (en realitat mes xicotet que el conill). El gran talpó proveït d'unes grans ulleres va preguntar.

- És aquesta la xiqueta anomenada Daniela que va a solucionar els nostres problemes?.

Daniela va respondre.

- Així em dic però no se si podré solucionar els seus problemes, solament sóc una xiqueta.

- En aqueix cas et posarem en antecedents.

Mira l'arbre a qui veus?

- Solament veig uns esquirols pujant i baixant.

- Exacte són els nostres guaites elles ens avisen quan ve la gran Fidia. Mira a la riba del clar que veus?

- Veig uns cérvols remugant.

- Exacte els cérvols menjussen però en realitat ajuden a la mare conilla.

- Seguisc sense entendre res, no se que faig ací.

- Tu has sigut triada per a solucionar el nostre problema i el nostre problema es diu Fidia.

-Però qui és Fidia?

- Fidia es menja tot el que troba i fa poc es va menjar al germà de Cotonet.

- Qui és Cotonet.?

- Jo, jo soc cotonet - va dir el conill que li havia acompanyat.- la gran Fidia no solament es va menjar al meu germà, cada cinc dies ve cercant a qui menjar, avui és el cinquè dia i segur que vindrà.

- En aqueix cas podem veure a la teua mare.
- Sí segueix-me.

El vell talpó es va introduir pel forat que hi havia sota la gran llosa, Cotonet. i Daniela li van seguir; el túnel era molt estret per a Daniela i havia d'avançar de genolls (a quatre patés). van arribar a una sala on s'ampliava el túnel i Daniela va poder asseure's en el sòl. Estava plena de palla mullada i en una cantonada estava la mare de Cotonet. en avançat estat de gestació. La pobra conilla tremolava de por; Daniela li va posar la mà en el front com feia la seua mare i va comprovar que la conilla no tenia febre «era por»; es va esbrinar del problema i li va dir.

- Se com és la seua malaltia, vostè té por!

- Si tinc por, prompte tindrè una nova ventrada i no podré fugir de Fidia, tem per la vida dels meus fills, ja he perdut varis entre les seues garga-melles.

- No tema jo he vingut a salvar-la.

En realitat Daniela no sabia com podria solu-

cionar el problema però si açò tranquil·litzava a la senyora conilla...

Un esquirol va entrar lleugerament.

- Que ve! que ve! Va cridar.

- Isquem va dir Cotonet..

Van eixir amb tota la rapidesa possible, els cérvols es van acostar i amb la cornamenta van espentar una gran pedra rodant fins a tancar l'entrada del cau. Llavors, Cotonet va dir - segueix-me - i van pujar sobre la gran cornisa. Una rajada de conills va posar l'escala recolzada en el gran arbre i per ella van pujar Cotonet i Daniela. Els conills van llevar la gran escala i van desaparèixer.

Daniela va poder veure com s'acostava una gran serp, movent la seua llengua bífida constantment. La treia i l'amagava en la seua gran boca agitant-la mentre s'arrossegava. Daniela va comprendre que era una serp, prou gran com per a menjar conills. Va pensar que no li agradava que fera mal als simpàtics conills. La serp va cercar el cau però no va poder entrar en la casa de la mare conilla i a poc a

poc es va anar allunyant. Els conills van tornar amb l'escala i Daniela va poder baixar.

Tots els animals del bosc es van reunir al seu voltant en el clar que hi havia davant del cau. Un gran mussol es va posar sobre una branca propera i totes les mirades es van dirigir a d'ell.

- Aqueix és "el gran savi" escolteu-lo va dir el talpó.

El mussol es va acomodar i va clavar els seus grans ulls en Daniela.

- Tu eres Daniela, la xiqueta que ha de lliurar-nos de Fidía!

- Si jo sóc Daniela, però vostè senyor Mussol també menja ratolins és carnívor.

- No xiqueta jo he hagut d'aprendre a menjar verdures i sobretot fruites, menjava ratolins per que no sabia el riques que estaven les fruites. Un dia perseguint a l'avi de Cotonet. em vaig trencar un ala sobre una pedra, el seu avi em va portar fruites tots els dies fins que em vaig acostumar a elles, aleshores no he tornat a provar la carn.

Gracias por visitar este Libro Electrónico

Puedes leer la versión completa de este libro electrónico en diferentes formatos:

- HTML(Gratis / Disponible a todos los usuarios)
- PDF / TXT(Disponible a miembros V.I.P. Los miembros con una membresía básica pueden acceder hasta 5 libros electrónicos en formato PDF/TXT durante el mes.)
- Epub y Mobipocket (Exclusivos para miembros V.I.P.)

Para descargar este libro completo, tan solo seleccione el formato deseado, abajo:

